

[Sønderby]

ren, for de nordiske lande har jo forskellige afgiftssystemer inden for transportsektoren. I handlingsplanen står der, at man skal billigere transportudgifterne, og derfor er det vigtigt, at vi får taget fat på det også.

Jeg er enig med hr. Anker Jørgensen i, at det er godt, at hele spørgsmålet om nordrejsekortet, ungdomsrejsekortet, nu er løst. Vi kan da også være glade for det initiativ, der blev taget med hensyn til Nordjob. Det var vel ikke Nordisk Råd, der tog det først, men vi har jo fulgt det op, efter at Gyllenhammargruppen kom med det.

Venstre er også tilfreds med, at debatten om de grænseoverskridende miljøproblemer også drøftes i nordisk regi. Det nytter jo ikke, som hr. Anker Jørgensen også sagde, at vi tager fat på miljøproblemerne på dansk område, at vi diskuterer havet omkring Danmark, hvis vi ikke også drøfter dem med de andre lande, der ligger rundt om det hav, som omkredser Danmark, og derfor er det vigtigt, at vi har fået den debat i gang også.

Fra Venstres side fastholder vi, at udenrigs- og sikkerhedspolitik ikke hører hjemme i Nordisk Råds regi. Men i de internationale organer er der ingen tvivl om, at vi kan styrke samarbejdet. I FN, hvor vi har møder med tolvergruppen, altså EF-landene, men hvor vi også har møde med de nordiske lande, spiller det en stor rolle, og de medlemmer, vi har haft i FN, sætter pris på det samarbejde, der er i nordisk regi på dette område.

I Europarådet og Interparlamentarisk Union og andre steder, hvor vi mødes, har vi altså denne nordiske gruppe, hvor vi ikke altid kan optræde i fællesskab, men hvor vi i hvert fald kan drøfte synspunkter og prøve at finde nogle fælles løsninger. Sydafrika-problemet er måske et af de områder, hvor vi skulle finde lidt tættere sammen; problemet kan skyldes regeringernes holdninger i andre nordiske lande og er måske ikke så meget et dansk problem.

Det partipolitiske mønster er også blevet mere aktiviseret i Nordisk Råd. Det har mange fordele – selvfølgelig også nogle minusser, for det giver en stak papir mere – men det har alligevel den fordel, at vi nok kommer lidt tættere på vores nordiske kollegaer, enten det er den socialdemokratiske gruppe, den konservative gruppe eller midtergruppen. Midtergruppen er måske den

gruppe, der favner videst; som jeg sagde før, har den også Det Radikale Venstre med, og vi er vel 15-16 forskellige partier, så det kan somme tider være vanskeligt at styre dem, men det kan det også være, når vi er på hjemmebane. Vi lærer imidlertid de nordiske parlamentarikere bedre at kende i disse partipolitiske organer, og en ting, jeg frygtede, dengang vi gik mere over til partipolitik i Nordisk Råd, var, at det kunne skille, men jeg synes egentlig, at det forbinder det nordiske samarbejde udmærket.

Jeg vil gerne slutte mine bemærkninger med at sige tak til ministeren for nordiske anliggender. Alle de ting, der er sket, og noget af det, der skal ske, er blevet nævnt i ministerens redegørelse, og det vil jeg gerne sige tak for. Men når jeg takker ministeren, vil jeg da også gerne sige tak til den afgående præsident, hr. Anker Jørgensen, som har været præsident det sidste år, for god ledelse af den danske delegation og af Nordisk Råds arbejde i det år, der er gået.

Margrete Auken (SF):

Også jeg vil takke ministeren for den redegørelse, vi har fået. Jeg synes, det i mange henseender er en god redegørelse – ånden er i hvert fald særdeles positiv – og dér, hvor den er vag, kan jeg forsikre ministeren, sagt i bred almindelighed, at han som sædvanlig kan påregne vennernes støtte, hvis der skulle blive problemer til den ene side. Ministeren ved, hvor han har god opbakning og et sandsynligt flertal, så sagerne kan komme igennem. Jeg vil også her i bred almindelighed sige, at vi jo godt kan sørge for, at ministerens indimellem lidt uldne formuleringer bliver bedre og klarere.

Der er et par punkter, jeg gerne lige vil støve af med noget, der bliver kritik, og så er der to hovedpunkter, jeg vil sige noget mere om.

Ministeren nævner i forbindelse med den økonomiske handlingsplan, at det har knebet med infrastrukturen, som er den tungeste ende af det. Jeg synes, man skulle overveje, om en af grundene til, at det kniber med infrastrukturen, ikke er, at de nordiske lande fremdeles tænker alt for regionalt – ikke bare nationalt, men helt snævert regionalt, når man laver infrastrukturplanerne. Vores danske Storebæltsdebat – og måske bliver Øre-